

Sindikat se zavzema za zakonitost in poštenost

V Sindikatu Glosa Slovenskega narodnega gledališča Nova Gorica (Glosa SNG NG) si želijo sodelovanja, zakonitosti in transparentnosti. Podpirajo reševanje problemov in opozarjajo na nepravilnosti. Naša sogovornika, novoizvoljena sindikalista, ogorčeno ugotovljata, da je niz nepravilnosti povzročil tudi slabše odnose v kolektivu.

Konec februarja so predsednik Glose SNG NG, igralec **Radoš Bolčina**, sindikalni zaupnik za tehnični sektor, oblikovalec zvoka **Majin Maraž**, in predsednik Glose **Mitja Šuštar** pisali predsedniku sveta zavoda, da si s svetom želijo tesnega sodelovanja, zato se jim zdi njegov predlog poslovnika o delu sveta »nerazumljiv«, saj izloča sindikat kot socialnega partnerja, sodeloval naj bi le, ko gre za pravice iz delovnega razmerja. Poudarili so svojo konstruktivnost in dajanje predlogov v dobro vseh zaposlenih. To pričakuje tudi od sveta, ki po njihovo ne sme biti lutka, ampak reševalec problemov. V teh dneh pa so o vsem dogajanju pod streho zavoda napisali še javno pismo.

Izvor mnogoterih šumov v komunikaciji je, kot kaže, v vodenju zavoda. Na čelu zavoda s 74 zaposlenimi je kot vedejevka po dveh neuspelih razpisih režiserka in igralka **mag. Neda Rusjan Bric**, ki se ji ta začasna funkcija, po odstopu dolgoletnega direktorja **Jožka Čuka** (sindikalistom je bolj ostal v spominu kot predsednik GZS, op. a.), kar podaljšuje, čeprav sama na razpisih ni bila izbrana kot primerna kandidatka. To v kolektivu povzroča nemalo razburjenja, lahko bi rekli celo nekak razkol, kjer en del, zlasti umetniški, drži bolj z vršilko dolžnosti direktorice. V njen prid so zbirali tudi podpise. Naš sogovornik Bolčina pa pravi, da so ga kot igralca nekateri že označili za izdajalca in tistega, ki drži s tehničnim kadrom, nekateri so že izstopili iz sindikata, čeprav

Majin Maraž (z leve) in Radoš Bolčina

sam vidi svoje sindikalno delo kot zastopanje vseh zaposlenih, ne glede na to, kaj delajo.

»Celotna zgodba izhaja iz tega, da se je v času medvladja z bliskovito naglico nastavljalo vršilko dolžnosti, in to še pred končanim prvim razpisom,« pravi Bolčina in poudarja, da glavna razprava pri njih teče o tem, ali je treba po ustanovnem aktu izpolnjevati razpisne pogoje. »Naša vršilka dolžnosti jih pač ni izpolnjevala,« dodaja in pojasni, da je sindikat takrat opozoril pristojno ministrstvo, da Rusjan Bričeva nima zahtevanih pet let izkušenj na vodstvenih in vodilnih položajih. Na drugem razpisu so bili prijavljeni kandidati, ki so te pogoje izpolnjevali, a se ministrstvo ni odločilo, da bi vedejevstvo ponudilo enemu izmed njih, ampak Rusjan Bričevi, ki ni bila spoznana za primerno kandidatko. Maraž opozori tudi na problem razumevanja podaljšanja veljavnosti vedejevstva. Jasno je sicer, da je to lahko podaljšano za največ eno leto, ne pa tudi kolikokrat.

V sindikatu vidijo pri ravnanju ministrstva za kulturo težavo v tem, »da se odriava

primerne kandidate na način, da se nekomu podaljšuje vedejevstvo tako, da ta oseba počasi pridobi pogoje, tj. izkušnje na vodilnih in vodstvenih položajih,« pravi Bolčina. Problematično se mu zdi tudi to, da je skupina njegovih kolegov igralcev preko poslanke v parlamentu v času razpisa izrazila podporo sedanji vršilki dolžnosti direktorice. Govorilo se je tudi, da naj bi zaradi tega prišlo do spremembe zakonodaje, kar je za naša sogovornika korupcija.

»V našem zavodu se počasi prepoznava pomanjkljivost vrednot človeka na položaju,« ugotavlja Bolčina in dodaja, da s tem izgubljajo nekateri segmenti zaposlenih, v njihovem primeru tehnika in uprava, v zadevo pa se vmešava politika. »Tako kot je sedaj, za usodo nacionalnega teatra vsekakor ni dobro,« pravi Bolčina. Svoje funkcije nadzornega organa in organa upravljanja po njegovem ne opravlja ustrezno niti svet zavoda, saj vršilka dolžnosti direktorice njegovih sklepov ne izvršuje.

Začasna direktorica naj bi v zavodu opravila tudi nekaj kadrovskega namestitvev in zamenjav, ki niso v skladu z

veljavnimi akti, mimo sveta zavoda in mimo sindikata, pravita naša sogovornika. Tudi sicer se po njunih besedah nakopičeni problemi na zavodu ne rešujejo ustrezno in skladno z veljavnimi akti, zakonodajo in kolektivno pogodbo. Omenita neustrezno obravnavo neenakomerno razporejenega delovnega časa, nepravilnosti plačne prevedbe, neenako obravnavo zaposlenih v tehničnem in umetniškem delu glede evidentiranja delovnega časa, napredovanja, izobraževanja in povečane obsega dela, od nekaterih se zahteva tudi opravljanje del in nalog izven njihovega delokroga, soočajo se celo z mobingom ... Vsega sicer ni mogoče pripisati sedanji direktorici, pravita naša sogovornika, vendar se zadeve ne rešujejo, personalne mape so prazne, dodajata. Razlika med novogoriškim in drugima dvema nacionalnima teatroma (ljubljskim in mariborskim) je očitna, pravita in dodajata, da je sindikat zato celo pripravil predlog nove sistematizacije, primerljive z drugima teatroma. Vse to vpliva na poslabšanje odnosov.

Tudi sindikalni zaupniki se soočajo s pritiski in poskusi diskreditacije, z vodstva je prišlo celo do poskusa zamenjave sindikalnega zaupnika in sprememb aktov sindikata.

Kako vse to preseči? Sindikalista sta prepričana, da s transparentnim delom in z ustreznim vodenjem zavoda. Prvi pogoj pa je, po njunem, da vodstvo prevzame izkušena oseba z vodstvenimi vrlinami.

Mojca Matoz